

SŁAWOMIR SZTAJER

Język a konstytuowanie świata religijnego

Główną tezą niniejszej książki jest twierdzenie, że język religijny nie tyle opisuje rzeczywistość ziemską czy transcendentną, co konstruuje rzeczywistość sakralną, społeczno-kulturową, którą można określić mianem świata religijnego. Funkcja reprezentatywna i komunikatywna pełnią w języku religii rolę drugorzędną, albowiem powiedzieć można, że język religijny przywołuje i komunikuje swój przedmiot, konstruując go jednocześnie. Działania językowe komunikują i wyrażają, a jednocześnie wytwarzają i odtwarzają uniwersum symboliczne religii – zarówno religijny obraz świata, jak i wspólnotowe formy życia religijnego. Oznacza to, że w religii zachodzi ścisła zależność między światem mentalno-językowym – zarówno wspólnotowym, jak i indywidualnym – z jednej strony, a obiektywizowanym w procesie społecznego tworzenia uniwersum religijnym. Zależność ta ma charakter dialektyczny: dwa na pozór sprzeczne twierdzenia, a mianowicie, że człowiek religijny wytwarza uniwersum religijne oraz, z drugiej strony, że zastaje je jako coś zewnętrznego wobec własnej świadomości, a następnie przyswaja sobie, nie są de facto sprzeczne, lecz komplementarne. Udział języka w stanowieniu religijnej rzeczywistości jest nadto bardziej istotny niż w wielu innych dziedzinach kultury. Język religijny jest bowiem podstawowym medium, w którym obiektywizuje się religijny świat. Struktura ontyczna świata religijnego ma nade wszystko charakter językowy.

Ze Wstępu

ISBN: 978-83-929763-3-2

153 strony, format B5